

Dosarul nr. 2ra-1259/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Mardari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Victor Dubiță cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurare și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Victor Dubiță, reprezentat de avocatul Liliana Crîșmari, casată hotărârea din 5 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o hotărâre nouă prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 15 decembrie 2018, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Dubiță cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 iunie 2016, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător și Vadim Pîslaru în calitate de asigurat, au încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 002375921, cu un număr limitat de persoane, prin care Vadim Pîslaru a preluat răspunderea civilă pentru orice pagubă produsă prin accident cu implicarea autovehiculului de model „BMW 528”, cu numărul de înregistrare XXXXX.

La 2 martie 2017, în jurul orei 10:15, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model „BMW 528”, cu numărul de înregistrare XXXXX, condus de către Victor Dubiță și autovehiculul de model „BMW X5”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către Oleg Buga.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 2 martie 2017, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Victor Dubiță, în temeiul art. 242 alin.(2) Cod contravențional, care a încălcat prevederile pct. 49 din Regulamentul circulației rutiere, fiind sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 de lei.

A indicat că părțile implicate în accidentul de circulație au declarat cazul accidentului la companiile de asigurări cu care aveau întocmite contractele de asigurare, urmare la care CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a inițiat dosarul de daună nr. 0307-2017 din 10 martie 2017, iar conform dispoziției nr. RCAI 03072017 din 14 august 2018 a dispus recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat, cu achitarea despăgubirii obligatorii de asigurare în mărime 30847 de lei păgubitelui.

Cu referire la prevederile art. 3 și 29 lit. d) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de automobile, a specificat că din înscrisurile prezentate și administrate la dosarul de daune a fost stabilit că la momentul producerii accidentului în trafic, Victor Dubiță nu era inclus în contractul de asigurare RCO nr. 002375921, iar polița RCO prezenta un număr limitat de persoane asigurate, fapt ce a generat înaintarea de către SA „Donaris Vienna Insurance Group” a prezentei acțiunii de regres împotriva lui Victor Dubiță, ca fiind persoana răspunzătoare de producerea pagubei în rezultatul accidentului de circulație.

La data de 10 septembrie 2018, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a expediat în adresa lui Victor Dubiță reclamația nr.1748/18, prin care a solicitat achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare, care însă a rămas fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 3 și 29 lit. d) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de automobile, art. 166-167 CPC, art. 1329, 1398, 1410, 1416 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Victor Dubiță în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a sumei de 30847 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei 4750 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și a sumei de 925,41 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea protocolară din 17 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea reclamantului ÎM CA „Grawe Carat” SA și de partea pârâtului Vadim Pîslaru, CA „Transelit” SA, Sergiu Crețu și ÎI „Sergiu Crețu”.

Prin hotărârea din 5 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea și au fost încasate din contul lui Victor Dubiță în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma despăgubirii de asigurare în mărime de 30847 de lei, taxa de stat în mărime 925,41 de lei și suma de 4750 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Întru consolidarea soluției adoptate, prima instanță a constatat că la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model BMW 528 cu n/î XXXXX aparținea cu drept de proprietate lui Sergiu Crețu, care a fost transmis în locațiune

lui Victor Dubiță în temeiul contractului de locațiune din 26 februarie 2017, încheiat între ÎI „Crețu Sergiu” și Victor Dubiță.

După producerea accidentului rutier, ÎM CA „Grawe Carat” SA care a asigurat daunele produse automobilul de marca BMW X5 cu n/î XXXXX prin contractul de asigurare facultativă nr. AC 160502 din 28 iulie 2016 a informat asigurătorul în baza poliței de asigurare a răspunderii civile auto obligatorii CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA despre producerea accidentului rutier, care în ordine de subrogare a achitat la data de 15 august 2018 către CA „Grawe Carat” SA suma de 30847 de lei.

A conchis prima instanță că la momentul producerii accidentului rutier și a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, Victor Dubiță a prezentat polița de asigurare emisă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, astfel atât agentul constatator și ulterior ÎM CA „Grawe Carat” SA în calitate de asigurător nu aveau posibilitatea de a cunoaște despre existența încă a unei polițe de asigurare din partea CA „Transelit” SA, iar în aceste circumstanțe proprietarul automobilului de model BMW X5 cu n/î XXXXX a fost îndreptățit să adreseze o cerere de despăgubire către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, care a instrumentat cazul asigurat și a plătit despăgubirea de asigurare conform normelor Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Prin decizia din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Victor Dubiță, reprezentat de avocatul Liliana Crîșmari, casată hotărârea din 5 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că răspunderea civilă a lui Victor Dubiță a fost asigurată de CA „Transelit” SA în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule seria RCAI nr.002724071 din 1 decembrie 2016, încheiat între proprietarul automobilului de model „BMW 528”, cu numărul de înregistrare XXXXX, Sergiu Crețu și CA „Transelit” SA, valabil la data producerii accidentului rutier, pentru un număr nelimitat de persoane.

A conchis instanța de apel că răspunderea civilă a lui Victor Dubiță era asigurată la data producerii accidentului rutier și astfel, acesta nu poartă răspundere pentru pagubele produse, răspunderea respectivă fiind preluată de asigurătorul CA „Transelit” SA, motiv pentru care în speță nu se întrunesc temeiurile legale ce ar institui obligația lui Victor Dubiță de a compensa CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA despăgubirea de asigurare achitată de ultima.

La 4 iunie 2021, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe și încasarea în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 462,70 de lei, cu titlul de taxă de stat pentru depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel au fost încălcate normele de drept procedural și de drept material.

A explicat că persoana vinovată în producerea accidentului rutier, Victor Dubiță nu era inclus în contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto RCAI nr. 002375921 din 22 iunie 2016, ca persoană asupra căreia se extinde protecția de asigurare, fiind admis doar Vadim Pîslaru.

CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a suportat povara obligației de achitare a despăgubirii de asigurare prin faptul că a transferat suma respectivă în ordine de subrogare către ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, astfel, pentru pagubele pricinuite de Victor Dubiță, asigurătorul de bunuri și asigurătorul de răspundere civilă auto și-au executat obligațiile în deplină măsură.

La 23 iulie 2021, în adresa CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, lui Victor Dubiță, ÎI „Sergiu Crețu”, Sergiu Crețu, CA „Transelit” SA și Vadim Pîslaru a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului și care a fost recepționată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA la data de 29 iulie 2021, de către Victor Dubiță la data de 28 iulie 2021, de către CA „Transelit” SA la data de 29 iulie 2021, și de către Vadim Pîslaru la data de 23 iulie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la dosar, iar corespondența expediată în adresa lui Sergiu Crețu a fost returnată în adresa Curții Supreme de Justiție, cu mențiunea „nereclamat”. (f. d. 218-221).

La data de 26 august 2021, Victor Dubiță, reprezentat de avocatul Liliana Crîșmari a depus referință, prin care a solicitat de a declara inadmisibilitatea recursului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut de lege.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 16 aprilie 2021 la adresa poștei electronice a avocatului Liliana Crîșmari în ineteresele lui Victor Dubiță – XXXXX, la adresele poștei electronice a CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA – XXXXX și XXXXX, la adresa poștei electronice a avocatului Mihail Eșanu în interesele CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA – XXXXX și la adresa lui Sergiu Crețu prin intermediul oficiului poștal (f. d. 187-188).

Astfel, având în vedere faptul că la materialele cauzei lipsesc date cu privire la expedierea și recepționarea de către a ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a copiei deciziei recurate, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurrenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic